

○ نگرانی رهبر انقلاب از حال شیخ زاکزاکي

رهبرانقلاب اسلامی در حاشیه‌ی دیدار رؤسای مجالس کشور‌های اسلامی، نگرانی خود را از حال شیخ زاکزاکي با مقام نیجریایی مطرح کردند. **اخبار**

○ بهره‌معنوی جنگ را باید مردم ببرند

رئیس بنیاد حفظ و نشر آثار دفاع مقدس گفت: رهبر انقلاب در هفدهم‌دی ماه مطلب مهمی را در خصوص دفاع مقدس فرمودند مبنی بر اینکه «ما جنگ را با آن زحمت انجام دادیم، بهره‌ی معنوی جنگ را باید مردم ببرند و این هم برای یک سال، دو سال و ۱۰ سال نیست؛ بلکه متعلق به یک قرن است؛ یعنی ما همچنان که سرشکستگی قرارداد تر کمنچای را هنوز داریم حس می‌کنیم؛ باید پیروزی این جنگ را ۱۰۰ الی ۲۰۰ سال حس کنیم و این نمی‌شود، مگر با شکافتن ذره ذره‌ی سلول‌های این جنگ. این جنگ خیلی فوق‌العاده است، واقعا فوق‌العاده است، هر ذره ذره‌اش را آدم برود و بشکافد در آن حرف‌ها و مطالب است.»
اخبار
دفاع پرس |

○ افشای طرح سری انگلیس برای حمله به تأسیسات نفتی خاور میانه

اسناد از طبقه‌بندی خارج‌شده‌ی دولت انگلیس نشان می‌دهد لندن یک برنامه‌ی سری برای نابود کردن منابع نفت منطقه‌ی خاور میانه با استفاده از سلاح هسته‌ای تهیه و تدوین کرده بود تا از افتادن این منابع و صنایع به دست افراد "ناباب" جلوگیری کند!طبق این گزارش، هر ی ترومن، رئیس‌جمهور اسبق آمریکا، سند شماره‌ی NSC ۲/۲۶ شورای امنیت ملی آمریکا را ابلاغ کرد. این سند تصریح می‌کرد در صورت حمله اتحاد جماهیر شوروی به خاور میانه، منابع و تأسیسات نفتی این منطقه پیش از رسیدن ارتش سرخ شوروی به آن‌ها نابود خواهند شد. **اخبار**
بانگاه خبرنگاران |

○ **رأی‌الیوم: ایران به لطف مردم و پیشرفت‌های علمی کشور،ی قدر تمنداست**
روزنامه‌ی رأی‌الیوم در یادداشتی نوشت: ایران به لطف مردم و پیشرفت‌های علمی و سیاسی، کشوری بزرگ و قدر تمند است و با وجود دشمنی‌های سیاسی و مشکلات اقتصادی، بازهم مهم‌ترین ویژگی آن توانمندی نظام و ثبات سیاسی این کشور است. این کشور، دوران تحریم را پشت سر گذاشت، تحریم‌هایی که آمریکا به شکل هوشمندانه‌ای علیه این کشور اعمال کرد؛ اما مسئولان ایران، به شیوه هوشمندانه‌ای که کمتر از سطح هوشمندی دشمنان نبود، با این تحریم‌ها برخورد کردند. **اخبار**
گزار ی‌شستان |

نشریه خبری – تبیینی نماز های جمعه، مساجد و هیئت های مذهبی

انقلاب باید نشان بدهد که در حوزه اقتصاد کار آمد است

سه نکته برای تحقق انقلاب اقتصادی

اخبار
می‌گویند کشوری که درگیر جنگ نظامی است، فکر پیشرفت را از سرش باید بیرون کند. چرا که پیشرفت نیازمند "ثبات" است و "امنیت"، که در زمان جنگ، هر دوی اینها به خطر می‌افتد. از این منظر، کار بزرگ و محیر العقول انقلاب اسلامی، آن بود که از نخستین روزهای پیروزی خود، هم‌زمان که درگیر جنگ و تنش‌های بیرونی (مانند جنگ هشت‌ساله و انواع تحریم‌ها و توطئه‌ها) و مشکلات عدیده‌ی داخلی (چون ترور نیروهای مؤثر انقلاب، آشوب، شورش و...) بود، از پروژه‌ی عمران و پیشرفت کشور هم غفلت نکرد. توجه به دستاوردهای انقلاب، در این مدت چهار دهه، بیانگر حجم عظیم کارهای انجام‌شده‌است.

- رشد چشم‌گیر پیشرفت‌های ایران بعد از انقلاب اسلامی

برای مثال در این مدت، راه‌های کشور ۶ برابر؛ ظرفیت بنادر ۲۰ برابر، سدهای مخزنی کشور –که آب شُرب و آب کشاورزی را تأمین می‌کنند– ۳۰ برابر، تولید برق ۱۴ برابر، تولید محصولات پتروشیمی ۳۰ برابر، تولید محصولات فولادی ۱۵ برابر و صادرات غیرنفتی ۵۷ برابر شده‌ است، درحالی‌که در دوران پهلوی در همین بخش، صادرات کشور تقریباً متحصربه نفت خام بود و چند کالای دیگر که تقریباً هیچ بودند. در حوزه‌ی منابع انسانی نیز، اوضاع همین گونه است، یک قلم آن، افزایش ۲۵ برابری دانشجویان است، اوّل انقلاب، همه‌ی دانشجویان کشور، کمی بیشتر از دویست هزار نفر بود، در حالی که امروز نزدیک ۵ میلیون دانشجو در کشور مشغول تحصیل هستند؛ به این لیست اضافه کنید ده برابر شدن اساتید دانشگاه و ۱۶ برابر شدن مقالات علمی و رتبه‌ی یازدهم ایران در جدول رتبه‌بندی علمی کشور‌های جهان.

- هدف دشمن از ایجاد جنگ اقتصادی

همه‌ی اینها اما بدان معنا نیست که کار تمام شده و به همه‌ی اهداف خود رسیده‌ایم. به سخن دیگر، اگرچه انقلاب اسلامی در مقایسه با دوران شوم حکومت پهلوی، پیشرفت‌های خیره‌کننده‌ای کرده که چشم‌ناظران بیرونی رانیز به خود جلب کرده است، اما در مقایسه با "وضع مطلوب" و کار‌های بر زمین مانده، هنوز فاصله‌ی زیادی باقی مانده است. اصلی‌ترین و مهم‌ترین موضوع بر زمین مانده نیز مسأله‌ی اقتصاد و معیشت مردم است که متأسفانه باید گفت هنوز در حوزه‌ی اقتصادی، انقلاب نتوانسته است که آرمان خود را محقق کند. آن هم در حالی که کشور، درگیر یک «جنگ اقتصادی» تمام‌عیار با دشمنان است. واضح است که پس از ناکامی دشمن در جنگ

نظامی، سیاسی و فرهنگی، دشمن تمام‌قد به جنگ اقتصادی با ملت ایران در جهت محروم کردن آنان از رفاه از یک سو، و فاصله انداختن بین حکومت و مردم با نشان دادن "ناکارآمدی اقتصادی" جمهوری اسلامی از سویی دیگر برآمده است تا از این طریق مردم را از بدنه‌ی حاکمیت جدا کند.
فرق اقتصاد با سایر حوزه‌ها نیز در این است که امور اقتصادی، از آنجا که با مسأله‌ی معیشت مردم گره خورده است، بسیار ملموس تر است و کمترین تغییر در آن، خیلی سریع بروز و ظهور بیرونی پیدا می‌کند. به همین علت، رهبر انقلاب با درک درست، هم از نیاز و مسأله‌ی مردم و هم از این ماهیت حربیه‌ی جدید دشمن، تمرکز خود را در چند سال اخیر بر این حوزه، و مطالبه‌ی از مسئولین مبنی بر رفع مشکلات مردم، امن ساختن اقتصاد و مقاوم نمودن آن قرار داده‌اند.

- اما چه باید کرد؟

نکته‌ی اول آنکه وضعیت اقتصادی، "آرایش جنگی" هم می‌طلبد. هم باید در "موضع تهاجم"، ابتکار عمل به خرج داد و هم باید در "موضع دفاع"، جلوی نفوذ دشمن به اقتصاد کشور را گرفت و از استقلال اقتصادی کشور صیانت کرد.

نکته‌ی دوم، محدودیت امکانات و اولویت‌بندی مسائل موجب می‌شود تا نیاز به یک "برنامه‌ی جامع استراتژیک اقتصادی" احساس شود که این برنامه در ادبیات جنگی از آن به "نقشه‌ی جنگ" یاد می‌شود تا از این طریق ضمن اصلی و فرعی کردن عملیات‌های اقتصادی مورد نیاز و تعیین جهت‌گیری اقتصادی، از ائتلاف منابع نیز جلوگیری شود. ابلاغ سیاست‌های اقتصاد مقاومتی توسط رهبر انقلاب، همان برنامه‌ی جامع استراتژیک است که متأسفانه تا به حال، آنگونه که باید، اجرایی نشده است. تمرکز رهبر انقلاب بر دو مسأله‌ی «تولید و اشتغال» در شعار امسال نیز، قطعه‌ی دیگری از این برنامه‌ی کلان است.

نکته‌ی سوم هم اینکه، فهم شرایط جنگی و داشتن برنامه‌ی جامع برای آن به موفقیت نخواهد رسید مگر آنکه نیروهای اجرایی آن برنامه، دارای روحیه‌ای جهادی و فعال و پرانرژی باشند. با کم‌تحریک و تنبلی و خستگی، بهترین برنامه‌ها هم به اهداف خود نخواهند رسید. در «مدیریت جهادی»، مسئولین باید با بسیج کردن همه‌ی امکانات، تمام تلاش خود را برای مقابله با دشمن و ثبات بخشی به اقتصاد به کار بگیرند و از طریق تعامل گسترده با دنیا، خلاه‌های مورد نیاز احتمالی را پر نمایند. اینها الزامات ابتدایی، برای حرکت به سمت «انقلاب اقتصادی» است. امری که در آستانه چهل سالگی انقلاب، ضرورت آن بیش از پیش رخ می‌نماید. ●

نشریه خبری – تبیینی نماز های جمعه، مساجد و هیئت های مذهبی

چرا آمریکایی‌ها بعد از عراق و سوریه به دنبال افغانستان اند؟

نقشه شوم آمریکایی‌ها در افغانستان

صبح روز سه‌شنبه (۱۰ بهمن)، رهبر انقلاب در ابتدای درس خارج خود، درباره‌ی حوادث تروریستی اخیر افغانستان، واکنش نشان داده و درباره‌ی آن فرمودند: «همان دست‌هایی که داعش را به وجود آوردند –چه در عراق، چه در سوریه– و آن جنایات را به وسیله‌ی داعش مرتکب شدند و داعش را ابزاری قرار دادند برای آن همه ظلم بزرگ به مردم، همان‌ها باز دارند داعش را منتقل می‌کنند به اینجا، یعنی آبه افغانستان؛ آنجا شکست خورند، می‌خواهند اینجا دوباره شروع کنند.»
واقعیت این است که شرایط امنیتی در افغانستان بعد از گذشت ۱۷ سال از حمله آمریکا به این کشور، همچنان در حالت اضطراری قرار دارد. در سطح داخلی شکنندگی حکومت وحدت ملی، تشدید رقابت‌های سیاسی و البته تقویت مواضع نیروهای افراطی قابل مشاهده است. هم‌زمان شدن موج جدید نابسامانی‌ها در داخل افغانستان با شکست داعش در عراق و سوریه نیز این احتمال را تقویت می‌کند که افغانستان همچون دوران طالبان و القاعده، بار دیگر به پایگاه اصلی گروه‌های تروریستی مانند داعش تبدیل شود. امری که از دید تحلیلگران سیاسی –امنیتی پنهان نمانده است.
دیمتری نیرسیسوف، تحلیلگر روس در مجله‌ی "پراودا" در این باره می‌نویسد: "اقدامات اخیر آمریکا در افغانستان و پاکستان توطئه‌ای برای حفظ هرج و مرج امنیتی در منطقه است. موقعیت جغرافیایی افغانستان بسیار مناسب این است که پایگاهی نظامی علیه کشورهای ایران، روسیه و کشورهای آسیای مرکزی باشد. ایجاد بحران در افغانستان علاوه بر ایجاد بهانه‌ی کافی برای حضور نظامی آمریکا در منطقه می‌تواند فشار روانی بر جبهه‌ی مقاومت و حامیانش را افزایش دهد."
پیش از این برخی چهره‌های مطرح سیاسی از جمله "حامد کرزی"، رئیس‌جمهور سابق افغانستان، آمریکا را به حمایت از گروه‌های تروریستی متهم کرده بود. آنچه این گمانه را بیش از پیش تقویت می‌کند پیوستگی منافع ملی آمریکایی‌ها با بقای تروریسم در غرب آسیا است. چرا که سیاست خارجی آمریکا در سال‌های گذشته به دنبال برنامه‌ریزی برای حضور سه‌دهه‌ای در عراق به بهانه‌ی مبارزه با تروریسم بود، اما حالا شکست نهایی داعش، منافع راهبردی آمریکا برای مداخله جویی در عراق را با تهدید مواجه کرده است. بنابر این این روز‌ها واشنگتن با جدیت برای ایجاد "بحران جدید" در منطقه تلاش می‌کند. ●

بمناسبت شهادت حضرت فاطمه زهرا به روایت ۷۵ روز

نقطه در خشان زندگی حضرت زهرا (علیها السلام) جمع این سه چیز است

این سه بُعد را با هم جمع کردن، نقطه‌ی در خشان زندگی فاطمه‌ی زهرا (علیها السلام) است. آن حضرت، این سه جهت را از هم جدا نکرد. بعضی خیال می‌کنند انسانی که مشغول عبادت است، یک عابد و متضرّع و اهل دعا و ذکر است و نمی‌تواند یک انسان سیاسی باشد. یا بعضی خیال می‌کنند کسی که اهل سیاست است –چه زن و چه مرد– و در میدان جهاد فی سبیل‌الله حضور فعال دارد، اگر زن است، نمی‌تواند یک زن خانه با وظایف مادری و همسری و کدبانویی باشد و اگر مرد است، نمی‌تواند یک مرد خانه و دکان و زندگی باشد. خیال می‌کنند اینها باهم منافات دارد، در حالی که از نظر اسلام، این سه چیز با یکدیگر منافات و ضدیت که ندارد؛ در شخصیت انسان کامل، کمک‌کننده هم است. ●۹/۹/۲۲

اسامی ده ساله

محمد

در زندگی معمولی این بزرگوار، یک نکته‌ی مهم است و آن جمع بین زندگی یک زن مسلمان در رفتارش با شوهر، فرزندان و انجام وظایفش در خانه از یک طرف و بین وظایف یک انسان مجاهد غیور خستگی‌ناپذیر در برخوردش با حوادث سیاسی مهم بعد از رحلت رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) که به مسجد می‌آید و سخنرانی و موضعگیری و دفاع می‌کند و حرف می‌زند و یک جهادگر به تمام معنا و خستگی‌ناپذیر و محنت‌پذیر و سختی تحمل‌کن است، از طرف دیگر، همچنین از جهت سوم، یک عبادت‌گِر و بپادارنده‌ی نماز در شب‌های تار و قیام‌کننده‌ی الله و خاضع و خاشع برای پروردگار است و در محراب عبادت، این زن جوان مانند اولیای کهن الهی، با خدا راز و نیاز و عبادت میکند.



پدتر از

قاجار

شاهی که شهرهای کشور را به نام خودش سند زده بود!

انقلاب ما یک حرکت عظیم مردمی علیه حکومتی بود که تقریباً تمام خصوصیات یک حکومت بد را داشت؛ هم فاسد بود، هم وابسته بود، هم تحمیلی و کودتایی بود و هم بی‌کفایت بود. در فساد مالیشان همین بس که خود شاه و خانواده‌ی او در بیشتر معاملات اقتصادی کلان این کشور داخل می‌شدند. خود او و برادران و خواهرانش، جزو کسانی بودند که بیشترین ثروت‌اندوزی شخصی را کردند. رضاخان در دوران شانزده، هفده ساله‌ی سلطنت خود، ثروت کلانی اندوخت. بد نیست بدانید که بعضی از شهرهای این کشور، به حسب سند، در بست متعلق به رضاخان بود! مثلاً شهر فریمان تماماً ملک رضاخان بود! بهترین املاک و زمین‌های این کشور، متعلق به او بود. او به این چیزها و به جواهرات علاقه داشت. البته بچه‌هایش قدری مشرب وسیعتری داشتند؛ هر گونه ثروتی را دوست می‌داشتند و جمع می‌کردند! بهترین دلیل هم این است که وقتی اینها از این کشور رفتند، میلیاردها دلار ثروتشان در بانک‌های خارجی انباشته شده بود... آن وقت تخمینی که از مال مجموع این خانواده زده می‌شد، ده‌ها میلیارد دلار بود... این پول‌های کلان را باز چمتوگشی که به‌دست نیاموده بودند، کاسبی مشروع که نکرده بودند؛ اینها پول‌هایی بود که زراندوزی‌ها و ثروت‌اندوزی‌های غیر مشروع آن را به‌وجود آورده بود. ●۷/۱۱/۱۳

○ و از فرصت‌ها استفاده کرد؛ شرطش این است که برای اقتصاد مقاومتی کار و تلاش انجام بگیرد.» ۹۵/۱/۱

گاهی حمایت از طرح‌هایی است که دولتمردان، آنها را راهکار حل مشکلات می‌دانند، مانند حمایت رهبر انقلاب از مذاکره‌کنندگان دولت یازدهم در ماجرای مذاکرات هسته‌ای. رهبر انقلاب، اگر چه از ابتدا با شناخت درست از رفتار دشمن و تجربه‌های سی ساله‌ی انقلاب اسلامی، به فرجام مذاکرات «خوشبین» نبودند و به تبع آن، چاره‌ی مشکلات کشور را در مذاکره و توافق با کشورهای غربی نمی‌دانستند، اما به دلیل آنکه، دولتمردان تصور می‌کردند که راه‌هایی از "تحریم‌ها" و در نتیجه، "گشایش اقتصادی"، از طریق توافق هسته‌ای است، اجازه‌ی مذاکرات را به آنان دادند.

و گاهی نیز، به دلیل اطلاع دقیق از مشکلات و مطالبات واقعی مردم از سویی، و عدم رسیدگی به آن مشکلات از طرف مسئولین از سویی دیگر، در جلسات خصوصی مکرراً به آنان تذکراتی داده‌اند. تذکراتی که بعضاً با "هشدار" یا حتی "اوقات تلخی" همراه بوده است. «بعضیها گله می‌کنند که چرا فلانی تذکر نمی‌دهد؛ نخیر، بنده زیاد تذکر می‌دهم. اینکه می‌بینید من گاهی علناً یک چیزی میگویم، این یک‌دهم تذکرات و اوقات تلخی‌ها و هشدارهای ما با این آقایان نیست. در جلسات حکومتی، بنده غالباً تذکر، هشدار و مطالبه، زیاد دارم. این‌طور هم نیست که ما از قضا مطلع نباشیم؛ حالا بعضی‌ها میگویند فلانی از فلان قضیه مطلع نیست؛ بنده از آن مسائل اجتماعی و عمومی و اساسی‌ای که مردم از آنها مطلع میشوند، باید ده برابر آنها مطلع باشم و الحمدلله هستم... آنچه من گاهی علنی میگویم، یک‌دهم آنچه در جلسات خاص با آقایان عرض میکنم هم نمیشود؛ گاهی هشدار می‌دهیم، گاهی دعوای کنیم» ۹۶/۱۰/۱۹

این موضوعانی که مطرح شد، نمونه‌ها و بخش‌هایی از مجموعه‌ی اقدامات و کنش‌های رهبر انقلاب است برای حل مشکلات مردم، که نتیجه‌ی آن، تقویت حکومتی است که به دنبال پیاده‌ساختن احکام اسلامی در کشور است. اگر چه روش‌های رهبر انقلاب فراتر از موارد یاد شده است. پس اگر رهبر انقلاب حتی یک روز تغییر روز انتخابات را بر نمی‌تابند، اگر یک قدم از رأی مردم عقب‌نشینی نکرده و بر بار «بدعت‌های غیرقانونی» نمی‌روند، اگر از نامزد منتخب مردم حمایت می‌کنند، اگر از دولت‌ها حمایت می‌کنند یا برای گره گشودن از مشکلات، راهکار ارائه میدهند، و یا حتی اگر تذکر و هشدار و اوقات تلخی با مسئولین می‌کنند، همه برای آن است که همه‌ی همت‌ها و وقت‌ها صرف حل مشکلات مردم شود. با این شاخص‌ها است که میتوان به صورت درست پی‌به رفتار رهبر انقلاب برد. ●